Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI P

Nr. 228 Sâmbătă 29 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-iei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/999

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

O MANIFESTARE A RECUNOŞTINŢEI ŞI DRAGOSTEI PENTRU UNIUNEA SOVIETICĂ

Prietenii Uniunii Sovietice, sutele de milioane de oameni care au păşit cu ajutorul Uniunii Sovietice pe drumul progresului şi al păcii, alte sute de milioane de oameni din ţările capitaliste cărora existenţa Marii Ţări a Socialismului le înaripează lupta şi le dă convingerea nestrămutată în victorie, se pregătesc să sărbătorească împreună cu poporul sovietic, ca pe propria lor sărbătoare, cea de a 34-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, cel mai însemnat eveniment din istoria omenirii, a demonstrat în fapt că regimurile de asuprire şi exploatare a omului de către om nu sunt veşnice, că dimpotrivă, în epoca noastră, zilele regimului capitalist, ultimul şi cel mai sângeros sistem de asuprire şi exploatare a popoarelor, sunt numărate. In faţa mulţimilor truditoare, muncitorii şi ţăranii ruşi au deschis prin victoria lor istorică largi porţi spre un viitor neasemuit pe care oamenii pot şi trebue să-şi făurească, liberaţi de teamă, de mizerie, de grija zilei de mâine, înfrăţiţi în aceeaşi operă grandioasă de transformare a naturii, de folosire raţională a nesecatelor bogăţii ale pământului.

Toate proorocirile sumbre ale apologeţilor imperialismului care vorbesc despre „destinul tragic" al umanităţii, despre „incapacitatea" civilizaţiei noastre de a rezolva problemele vitale ale masselor, s'au dovedit doar nişte murdare şi interesate calomnii la adresa celor care au clădit, prin sforţările minţii şi braţelor lor, minunile de astăzi ale tehnicei, opere culturale şi artistice de o valoare nepieritoare.

Uriaşa transformare socială începută acum aproape 34 de ani pe a şasea parte a globului pământesc, în Uniunea Sovietică, a învins. Ea şi-a dovedit viabilitatea în timp de pace ca şi în perioada crâncenelor încercări ale războiului. Construirea societăţii comuniste, a societăţii în care belşugul bunurilor materiale şi spirituale asigură desvoltarea multilaterală şi armonioasă a personalităţii umane, este înscrisă astăzi de oamenii sovietici la ordinea zilei. In ţările de democraţie populară, în China Nouă, vlăstarele tinere şi viguroase ale Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, popoarele eliberate de lanţurile robiei imperialiste construesc cu succes bazele societăţii socialiste.

In lumea capitalistă, în lumea în care mai stăruie încă trecutul întunecat, pământul tremură sub picioarele exploatatorilor imperialişti şi fiecare svârcolire disperată a lor desvăluie, sub loviturile unite ale oamenilor muncii, slăbiciunile organice ale unui sistem sortit pieirii.

Ca un fluviu se îndreaptă către ţara marilor construcţii ale comunismului delegaţii din toate ţările. Muncitori, ţărani, tineri scriitori şi artişti, savanţi şi activişti pe tărâm social vin să ia contact cu realitatea sovietică şi să înveţe din experienţa oamenilor sovietici. Interesul extraordinar al celor mai diverse straturi ale populaţiei din numeroase ţări pentru Uniunea Sovietică, este un semn elocvent al profundei schimbări de atitudine petrecută în conştiinţa oamenilor ca urmare a succeselor istorice do-

Nicolae Popescu

(Continuare in pag. 2-a)

Declaraţia Consiliului naţional al păcii din Franţa

PARIS 28 (Agerpres). — TASS transmite:

Comisia permanentă a Consiliului naţional al păcii din Franţa — a dat publicităţii o declaraţie, în care arată că politica cercurilor conducătoare din Statele Unite, Anglia şi Franţa, urmăreşte să reconstitue forţele armate în Germania Occidentală şi să le includă în blocul agresiv al Atlanticului de Nord. Comisia permanentă salută declaraţia primului ministru al RD Germane, Otto Grotewohl, care se referă la crearea unei Germanii unite, democrate şi iubitoare de pace, propunând organizarea de alegeri libere pe întreg teritoriul Germaniei.

Comisia permanentă chiamă poporul francez să ceară cu hotărîre guvernului să ducă o politică de pace şi, ca un prim pas în această direcţie, să ia iniţiativa unor tratative pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Ziarul L'HUMANITE publică apelul Consiliului naţional al Uniunii femeilor franceze către toate femeile din Franţa. Referindu-se la politica trădării şi a cursei înarmărilor duse de guvern, Consiliului naţional demască afirmaţiile calomnioase ale ataţătorilor francezi la un nou război după care URSS ar ameninţa Franţa. „Oricine ştie, se spune în apel, că Uniunea Sovietică a propus şi continuă să propună reducerea înarmărilor şi convocarea unei conferinţe a celor cinci mari puteri, pentru a examina divergenţele care există între ţări".

Consiliul naţional chiamă toate femeile din Franţa la intensificarea luptei împotriva războiului din Vietnam, împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale, pentru independenţa naţională şi pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Un mare meeting pentru apărarea păcii la Dortmund

BERLIN 28 (Agerpres). —TASS transmite:

După cum transmite din Dortmund Agenţia ADN, la 25 Septembrie a avut loc un mare meeting pentru apărarea păcii şi unitatea Germaniei, la care au participat peste 40.000 persoane. Participanţii la meeting au adresat un mesaj către toţi deputaţii Parlamentului dela Bonn, prin care îi chiamă să accepte imediat propunerile Camerei Populare a RD Germane, privitoare la alegeri pe întreaga Germanie. In rezoluţia adoptată în unanimitate, participanţii la meeting declară că propunerile Camerei Populare reprezintă calea spre menţinerea păcii, preîntâmpinarea remilitarizării Germaniei Occidentale şi unificarea Germaniei pe baze democratice şi paşnice.

Meetingul s'a desfăşurat sub lozinca „Alegerile libere pe întreaga Germanie vor uni şi vor asigura pacea". La meeting au luat cuvântul: Walter Staubitz, preşedintele „Comitetului social-democrat de luptă împotriva remilitarizării Germaniei"; pastorul Heinrich Driehammer; Friedrich Kmister, membru al „Asociaţiei germane pentru pace" şi Max Reimann, deputat în Parlamentul federal. Ei au chemat pe participanţii la meeting la lupta pentru pace şi pentru viitorul fericit al poporului german. Max Reimann a subliniat că poporul german se poate bizui pe prietenia tuturor popoarelor iubitoare de pace, care vor susţine lupta sa dreaptă pentru unitate naţională şi independenţă, pentru democraţie şi pace.

COPIII REPUBLICII POPULARE CHINEZE

In China nouă se acordă o grijă deosebită creşterii şi educaţiei copiilor. Biblioteci, terenuri pentru jocuri, au fost înfiinţate în toate marile oraşe. Se fac filme pentru copii, emisiuni radiofonice le sunt rezervate. Scriitorii scriu cărţi care au o mare importanţă educativă.

Clişeul nostru înfăţişează un grup de pionieri chinezi la un festival organizat special pentru ei.

PUTEM ŞI TREBUE SĂ TRĂIM IN PACE

(Interview acordat de cunoscutul fruntaş al vieţii publice americane dr. John A. Kingsberry, corespondentului revistei „News")

Uniunea Sovietică a fost vizitată de curând de d-rul John A. Kingsberry şi de soţia sa. D. Kingsberry a făcut o călătorie prin Ţara Sovietică. El a sosit cu avionul la Leningrad şi a vizitat Moscova, Harcovul, Sverdlovscul, Tbilisi şi Kislovodscul; el a vizitat numeroase uzine, colhozuri, tabere de pionieri, parcuri de cultură şi odihnă, sanatorii, case de odihnă, instituţii ştiinţifice şi aşezăminte medicale, organizaţii obşteşti sovietice; a întâlnit oameni sovietici: muncitori, ţărani şi oameni de cultură.

Inainte de a părăsi Uniunea Sovietică, d. Kingsberry a primit pe un redactor al revistei „News", expimându-şi dorinţa de a răspunde la întrebările care îi vor fi puse.

Publicăm mai jos interviewul acordat de d-rul John A. Kingsberry.

— Cum priveşte opinia publică americană desvoltarea relaţiilor sovieto-americane?

— Nu mă îndoiesc câtuşi de puţin că poporul american, ca şi poporul sovietic, este profund interesat în menţinerea păcii şi că el doreşte sincer pacea. Ştiu acest lucru pe baza legăturilor largi pe care le am în Statele-Unite şi pe baza celor pe care le-am văzut cu prilejul călătoriei mele prin Uniunea Sovietică. Sunt profund convins că poporul american nu numai că nu doreşte războiul, dar că urmăreşte nemulţumit activitatea oamenilor care fac declaraţii în scop de provocare, îndreptate spre deslănţuirea unui nou război.

Sunt ferm convins că nu numai poporul american, nu numai oamenii simpli vor pacea, dar şi că mulţi fruntaşi ai cercurilor financiare şi ale oamenilor de afaceri de care sunt legat personal, — jurişti, avocaţi, bancheri, oameni politici care ocupă posturi în Stat, — sunt extrem de îngrijoraţi de starea lucrurilor în situaţia internaţională. El cred că este necesar să facă tot posibilul pentru menţinerea păcii şi că trebue să se pună capăt războiului rece.

Aş vrea să menţionez aici pe unul dintre fruntaşii noştri cei mai de seamă şi cei mai respectaţi, cu care am avut de a face cu puţin înainte de plecarea mea din America. Mă gândesc la Grenville Clark, autorul cărţii „Un plan pentru menţinerea păcii". Această carte mică a fost publicată în Decembrie anul trecut. Ea a produs o puternică impresie în Statele-Unite, îndeosebi asupra oamenilor politici şi fruntaşilor vieţii publice, precum şi asupra oamenilor de afaceri.

Grenville Clark face parte din cercurile conservatoare. El este un jurist eminent, membru al corporaţiei Harward şi preşedinte al unor cercuri financiare. Deşi este conservator, el năzueşte spre pace ca şi mine. El este asociat la una dintre cele mai mari firme de avocatură din Wall-Street, în fruntea căreia a fost înainte fostul senator şi secretar de Stat E. Ruth. Această carte este semnificativă nu numai prin conţinutul ei, dar şi prin faptul că a fost scrisă tocmai de Grenville Clark. Se înţelege că poţi să nu fii de acord (după cum nu sunt nici eu) cu unele principii exprimate în această carte, dar eu îl

(Continuare in pag. 2-a)

O ZI INTR'UN REGIMENT

Fără îndoială că mulţi din cititorii noştri îşi mai amintesc de amara ironie prin care soldaţii din armata de odinioară botezaseră sunetul goarnei care în fiecare dimineaţă dădea deşteptarea în cazărmi: „Decât să mă scol, mai bine să mor". Spiritul de observaţie al poporului nostru, împreună cu versificarea obişnuită lovea şi sub această formă în viaţa de abrutizare a cazărmilor de altădată.

Şi într'adevăr, cum suna goarna ostaşul de odinioară ştia că-l aşteaptă o zi de chin. Abia făcea ochi şi „dom'căprar" îl tăvălea mai întâi pe sub paturi ca o „instrucţie" preliminară şi apoi la spălător în cele două minute pentru spălat îl mai fugărea şi prin curte să facă câte o culcare. Şi apoi o lua cu jugul instrucţiei, cu cărtul lemnelor la „dom'plutonier acasă", cu ştersul pantofilor „coniţei" şi la discreţia capriciilor oricărui gradat.

Radu Negoescu

(Continuare in pag. 4-a)

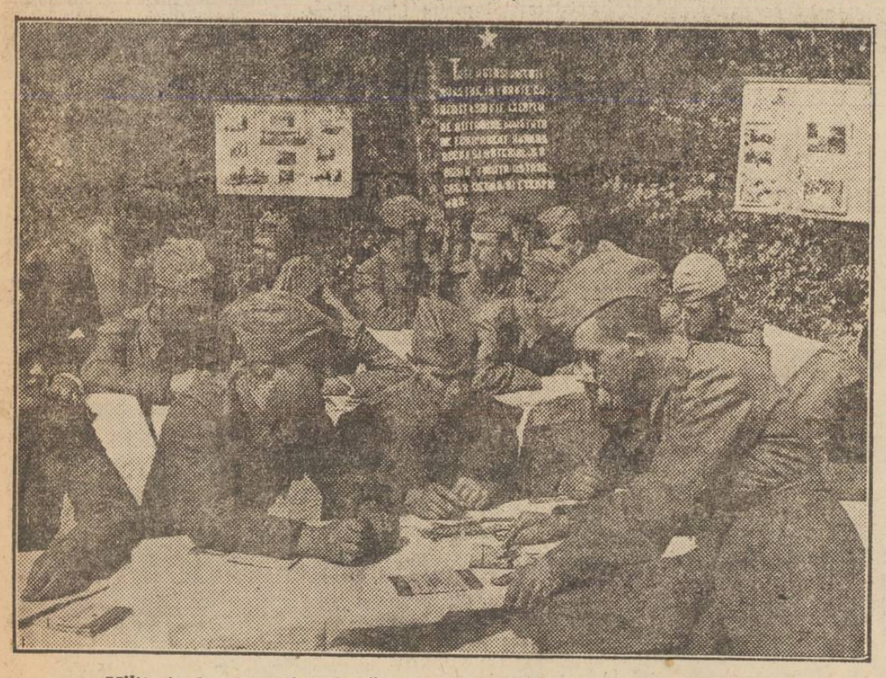

Militarii dintr'o unitate împărţiţi pe grupe de studiu învaţă cu sârguinţă.

Meseriaşii cooperatori in preajma congresului lor

Ne mai despart numai câteva zile de data când meseriaşii cooperatori din ţara noastră se vor întruni în primul lor congres.

In vederea acestui mare eveniment, împuterniciţii cooperativelor s'au întrunit în conferinţe pe Uniuni, pentru a-şi desemna pe cei ce urmează să-i reprezinte la congres.

Cooperaţia meşteşugărească a ajuns la un stadiu destul de înaintat, dovadă că pe zi ce trece noi mici meşteşugari păşesc cu încredere pe drumul cooperatizării lor.

In etapa actuală, cooperaţia meşteşugărească are trasate sarcini de mare importanţă în cadrul primului nostru Plan Cincinal, sarcini pe care şi le aduce cu cinste la îndeplinire.

Cooperaţia meşteşugărească a cărei sarcină este de a da cât mai multe bunuri de larg consum întrebuinţând pentru producerea acestora deşeuri şi materii prime locale, contribuie prin aceasta la desvoltarea schimbului dintre sat şi oraş, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

In întâmpinarea primului lor congres, meseriaşii cooperatori depun eforturi din ce în ce mai mari pentru a da cât mai multe, mai bune şi mai ieftine produse de larg consum

COOPERATIVA „ENERGIA" DIN BUCUREŞTI, LUCREAZA ÎN CONTUL ANULUI 1952

In cinstea primului congres, meseriaşii cooperatori dela cooperativa de producţie meşteşugărească „Energia", din Bucureşti, datorită aplicării celor mai avansate metode de lucru, metodele de lucru sovietice, au reuşit ca, în cinstea primului lor congres, începând dela 20 Septembrie, să lucreze în contul anului 1952.

Acest succes al meseriaşilor cooperatori dela „Energia" va fi un imbold şi pentru celelalte cooperative, ca prin aplicarea pe o scară cât mai largă a metodelor de lucru sovietice, să ajungă la îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor trasate lor în cadrul primului nostru Plan Cincinal.

Pe zi ce trece, noi meseriaşi cer înscrierea lor în cooperative.

De exemplu, numai la cooperativa „Energia", numărul cooperatorilor a crescut dela 1 Ianuarie şi până azi cu 146.

In cursul acestui an, cooperativa „Energia" a fost înzestrată cu o serie de maşini şi s'au pus în funcţiune noi unităţi instalate în ateliere mari în care pot lucra peste 100 cooperatori. Turnătoria de fontă şi neferoase, recent înfiinţată, are o capacitate de producţie de trei vagoane lunar, atelierul de sculărie şi presaj în fer, utilat cu o presă hidraulică de 300 tone, are deasemeni o mare capacitate de producţie, iar ultimul atelier înfiinţat, cel de aparate geo-

N. Silvianu

(Continuare in pag. 4-a)

DECORAŢII ŞI DISTINCŢIUNI

Adesea pana ascuţită a scriitorilor a satirizat, pe bună dreptate, „decoraţiile" şi „distincţiunile" acordate în ţările capitaliste.

Ce poate fi într'adevăr mai grotesc decât actul „solemn" prin care o mână de trântori recunoaşte „meritele" faţă de societate ale unora dintre aceşti trântori. Imbrăţişările perfide ale personalităţilor lumii burgheze urmate de noi rozete la reverele hainelor lor de mare lux, sunt demne în cel mai fericit caz să figureze în programul unui circ de mâna treia.

In ciuda ridicolului, pasiunea decorării reciproce în rândurile „lumii bune" a făcut şi face încă furori în Apus. Este poate depăşită clipa când un mucalit spunea că în aceste state ai dreptul să socoţi drept semn particular al unui cetăţean... faptul că nu ar fi decorat! Totuşi, şi acum, pe piepturile generalilor occidentali fără scrupule, ale scriitorilor fără idei şi ale pseudosavanţilor prostituaţi, se înghesuie ordinele şi medaliile atestând, ce-i drept nu pe sleau, merite deosebite în slujirea capitalului.

Nu trebue să tragem însă concluzia că numai servanţii conştienţi ai sacului de bani pot obţine decoraţii sau distincţii în lumea exploatării omului de către om.

La sfârşitul fiecărui război, după ce s'au îngrăşat brazdele cu sânge omenesc şi safeurile fabricanţilor cu alte milioane nemuncite, mulţi oameni simpli obţin decoraţii, mulţi dintre ei în viaţă, dar şi mai mulţi „post mortem". Tinichelele lucitoare sunt recompensele caraghioase oferite celor deveniţi adesea un simplu ghem de carne vie, jertfă inconştientă spre binele şi propăşirea îmbogăţiţilor de război.

Lumea păcii şi socialismului oferă şi ea decoraţii şi distincţiuni, dar deosebirea dintre ele şi cele pomenite mai sus are ca măsură însăşi prăpastia dintre cele două lumi.

Oricât am căuta, nu vom descoperi în Uniunea Sovietică sau în ţările de democraţie populară decoraţii şi distincţiuni acordate oamenilor ce fac zadarnic umbră pământului.

Dacă pe aici s'ar găsi vreun Huxley, Upton Sinclair, Vogt sau Bertrand Russel dispuşi să elogieze crima sau asasinatul în massă, el nu ar lua decoraţii, ca în ţările capitaliste, ci cel mult o severă condamnare penală.

Decoraţiile şi distincţiunile se dau în ţările lagărului păcii pentru muncă necesită depusă în vederea ridicării pe o treaptă mai înaltă a condiţiilor de viaţă pentru cei mulţi şi harnici. Ele se acordă de Statul ce întrupează tocmai puterea acestor oameni iar decoraţii, evidenţiaţii, sau distinşii sunt fruntaşii autentici ai poporului.

In Republica Populară Română sunt multe decoraţii şi distincţiuni ce pot fi obţinute de fruntaşii pe tărâmul muncii de orice fel. Ziarele de ieri au publicat însă textul unui Decret ce instituie o înaltă distincţiune, mai precis, cea mai înaltă distincţiune la care poate râvni cineva: titlul de „Erou al muncii socialiste din R.P.R.".

Nu orice fruntaş în opera construirii economice şi culturale a Patriei va obţine titlul, ci numai fruntaşii dintre fruntaşi.

Numai cei ce au dovedit „merite excepţionale faţă de Stat, contribuind la ridicarea economiei, culturii, ştiinţei şi la creşterea puterii şi gloriei Republicii Populare Române".

Este greu de meritat şi de dobândit titlul de mai sus. In schimb, drumul spre el este deschis unor categorii extrem de largi de oameni ai muncii, fie că ei lucrează în domeniul industriei, al agriculturii, al transporturilor, al comerţului sau al descoperirilor ştiinţifice şi invenţiunilor tehnice. Nu este deci nevoie în ultimă instanţă decât de multă râvnă şi patriotism, de punerea în permanenţă a intereselor obşteşti deasupra intereselor personale.

„Eroii muncii socialiste" vor fi oameni asupra cărora în permanenţă se vor îndrepta grija şi recunoştinţa poporului.

Ei vor fi contemporani tocmai ai prefacerilor ivite pe drumul noii societăţi ce se clădeşte şi vor avea în faţa generaţiilor viitoare aureola unor adevăraţi pionieri — eroi, pentrucă au grăbit naşterea unei vieţi de deplin dreaptă din punct de vedere social, cu belşug şi bucurii pentru marea majoritate a poporului.

Distincţia acordată lor va fi astfel în acelaş timp dovada că în mod conştient ei au militat pentru ştergerea de pe faţa pământului a lumii tuturor nedreptăţilor, a lumii unde se condamnă cinstea, dorul de libertate şi voinţa de pace, dar în care se premiază, în schimb, jaful, minciuna şi poftа canibalică de a-ţi ucide semenii.

TEAMĂ

La Long Island călătorii cari intră în Statele Unite sunt cercetaţi cu severitate de poliţia lui Truman.

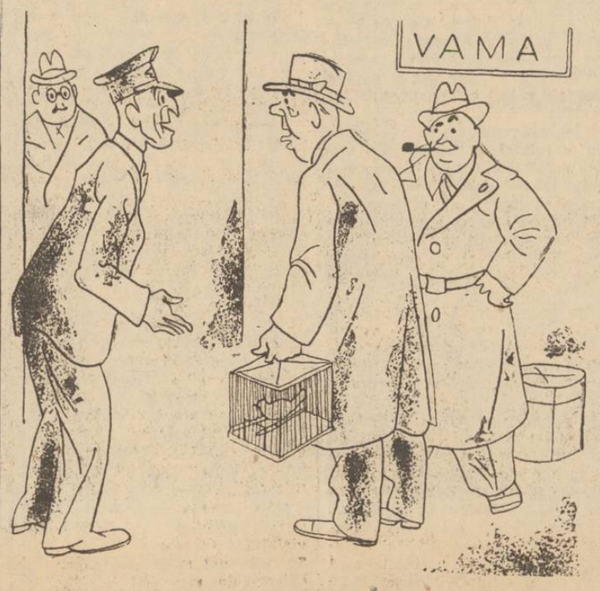

— Cine ne garantează că nu e porumbelul păcii?!...

de ROSS

INSEMNĂRI

REVOLUŢIA... SOCIOMETRICĂ

De curând a descins la Paris din avionul care-l aducea de peste ocean, un turist american, prin nimic deosebit ca înfăţişare de nenumăraţi alţi „turişti" Made in U.S.A., care se revarsă, ca norii de lăcuste, asupra ţărilor din Europa Occidentală. Droaia de agenţi în civil care-şi scoteau servil pălăria în faţa oaspetelui înainte de a înţepeni în poziţia de drepţi, reporterii, limuzina somptuoasă cu drapelul înstelat, arătau însă limpede că nu era vorba de un personagiu oarecare. Dealtfel ziarele avuseseră grijă să lămurească publicul în această privinţă. Mosafirul, pe nume Moreno, nu era un om de afaceri de pe Wall-Street aşa cum îl arăta mutra puhavă şi plictisită cu o uriaşă ţigară de foi înfiptă în colţul gurii, ci un... revoluţionar, un teribil revoluţionar, iniţiatorul „revoluţiei sociometrice".

După câteva zile d-l Moreno a ţinut o conferinţă în faţa unui grup de oameni de ştiinţă, psihologi şi sociologi care nu-i auziseră niciodată până atunci numele, dar care acceptaseră să vină să-l asculte, după ce fuseseră bombardaţi în mod insistent cu telefoane şi cu invitaţii tipărite pe hârtie liliachie.

E drept că noul „revoluţionar" american a spus lucruri vrednice de luare aminte. Revoluţia domniei sale, vedeţi d-voastră, are ca scop să determine, prin metoda „sociografică", predispoziţiile „afective" de ură sau dragoste existente în anumite grupuri umane. Cadre impozante de agenţi „revoluţionari" vor cutreera marile întreprinderi şi vor determina cu ajutorul „sociogramelor" în ce direcţie se îndreaptă simpatiile şi antipatiile muncitorilor, precum şi cine sunt aceia care le stârnesc. In fine, după terminarea acestei operaţii complicate, vor avea loc „meetinguri sociometrice" în cadrul cărora d. Moreno şi alţi „sociometri" de vază vor corecta prin mijloace adecvate (despre care însă conferenţiarul nu a vorbit prea mult) tendinţele afective „bolnăvicioase" ale maselor. Se vor juca şi „sociodrame". Actorii vor fi chiar muncitorii. Fiind puşi să execute roluri imaginare, ei se vor putea elibera de sentimentele „neplăcute" adunate în adâncul conştiinţei lor...

Nu are rost să rezumăm aici întreaga expunere a emeritului „sociometru" american. Timp de mai bine de două ore a urlat şi a gesticulat ca un autentic agent de publicitate pus să ridice în slavă „Coca-Cola". Publicul a făcut ochii mari, apoi a început să caşte din ce în ce mai puţin discret. Din când în când se auzeau din câte un colţ al sălii râsete înfundate pe care conferenţiarul le primea cu reverenţe curtenitoare, punându-le în legătură, probabil, cu glumele de un gust dubios presărate în expunere. La ieşire ilustrul revoluţionar a fost huiduit de un grup de studenţi care nu s'au putut ridica până la înălţimea concepţiilor sale. Se pare însă că nici savanţii francezi invitaţi la conferinţă nu au fost în stare să o aprecieze aşa cum se cuvenea: alte două conferinţe anunţate de mister Moreno nu au putut fi ţinute din cauza... absenţei publicului.

Cum se face că o revoluţie atât de formidabilă, împodobită cu sociograme, sociodrame, meetinguri sociometrice şi alte „socio"-fantezii cât se poate de ispititoare, a dat totuşi greş în mod lamentabil încă înainte ca generosul ei iniţiator să fi început a o pune în practică pe solul bătrânei Europe? Tot ponosul vine de acolo că ţelurile ei sunt în mod prea evident legate de interesele trusturilor americane, prea vizibil duşmane ştiinţei adevărate şi intereselor populare. Nu e greu să-ţi dai seama că „agenţii" revoluţiei sociometrice nu sunt decât nişte vulgari agenţi ai F.B.I. (Gestapoul american) mascaţi de circumstanţă în oameni de ştiinţă şi „revoluţionari". Fişele lor „sociometrice" sunt fişe poliţieneşti, menite să uşureze treaba comisiei pentru cercetarea activităţii antiamericane, stabilind cine sunt aceia care nutresc sentimente de adversitate faţă de actualul regim din Statele Unite. Toată „sociodrama" pe care intenţionează s'o monteze mister Moreno se dovedeşte a fi doar o comedie proastă care nu poate să înşele pe nimeni.

Şarlatanii cu pretenţii de oameni de ştiinţă puşi în slujba imperialismului nu sunt la prima lor încercare de a lichida, pe cale „ştiinţifică", revolta care clocoteşte în masele din ţările aservite dolarului. Cu o aceeaşi gravitate stupidă ca şi d-l Moreno, un „savant" suedez emigrat, fireşte în Statele Unite, propunea acum câteva luni să se extirpe muncitorilor, pe cale chirurgicală, un anumit lob din creier, în care, după spusa d-sale, s'ar afla rădăcina „instinctelor" de răzvătire împotriva ordinei capitaliste. „Operaţii" de altă natură, dar la fel de şarlataneşti şi cu un scop identic, au încercat toţi teribilii „revoluţionari" care, dela Bernstein şi Kautsky, până la Trotzky şi Leon Blum, au vrut să revizuiască marxismul, să-l facă mai „revoluţionar" falsificându-l şi adaptându-l în fapt la interesele patronilor. D-l Moreno poate să se consoleze. El nu este decât ultimul din seria acelora care au încercat să înşele masele şi pe intelectualii apropiaţi de popor, propunându-le revoluţii imaginare care avortează în mod fatal înainte de a se naşte.

Cât despre huiduelile cu care l-au gratificat studenţii francezi după ce şi-a terminat conferinţa, nici ele nu reprezintă un fenomen izolat. Nici în această tristă situaţie d-l Moreno nu este singur. Oare „Ike" Eisenhower nu a fost silit, tot la Paris, să se strecoare pe scara de serviciu a hotelului, pentru a nu da ochi cu mulţimea indignată, care venise să-l invite să plece înapoi peste ocean?

Se pare că ilustrul Moreno intenţionează să viziteze şi alte ţări din Occidentul Europei, în scopul „revoluţionării" lor. Cum însă, peste tot, pe pământul Europei, popoarele înţeleg în cu totul alt fel revoluţia decât d-sa, ne temem că va face cale întoarsă, cu teancurile de fişe sociometrice nedesfăcute, şi-şi va pierde postul de comis-voiajor al „Biroului Federal de investigaţii".

Adevărată sociodramă, nu altceva!

Alex. Călin